

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 8 mai – 14 mai 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

CRISTOS A ÎNVIAT!

Privește cu credință spre Golgota,

spre cununa de spini,

pune mâna în rănile cuielor,

oprește-te și ascultă șoapta lui Isus: „Pentru tine am făcut-o!”

Dăruiește-i o parte din timpul tău și El îți va dărui veșnicia!

RUGĂCIUNE

Te ador, o, Cruce Sfântă, care ai fost împodobită cu preasfântul Trup al Domnului meu, acoperită și îmbibată de prea prețiosul său Sânge.

Te ador, o, Dumnezeuul meu, răstignit pe cruce pentru mine.

Te ador, o, Sfântă Cruce, din iubire față de Acela care este Domnul meu. Amin

(Sfânta Brigita)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Bontu Bogdan Cristian, David Florin Emil**, în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

TRECEREA DE LA ÎNTUNERIC LA LUMINĂ

Paștele este o trecere: de la întuneric la lumină, de la robie la libertate, de la moarte la viață. A ne converti la bucurie în duminica Învierii nu înseamnă, deci, că vom fi scutiți de temeri. Înseamnă să credem că toate firele de păr de pe capul nostru sunt numărate și că niciunul nu cade fără voia Tatălui. Acest adevăr – care e o mare mângâiere – ne mai spune că Dumnezeu ne iubește, desigur, așa cum suntem, chemându-ne pe nume și stându-ne alături, dar ne cere convertirea, dăruindu-ne harul pentru a o face. Aceasta e misiunea Bisericii și a fiecărui credincios – a contribui astfel prin viața sa la schimbarea lumii și la grăbirea celui triumf al Inimii Neprihănite despre care ne vorbește Maica Sfântă atât de duios și de serios, de la Fatima încoace.

Ne-am rugat în timpul Postului Mare rugăciunea „Calea Crucii” și, acolo, unde s-a putut s-a celebrat Liturgia Înainte-sfințitelor. De ce? Pentru a vedea că păcatul nostru i-a adus Domnului pătimirea și că trebuie să cerem harul părerii de rău și al iertării, altfel spus puțința de a alege calea sigură a lui Isus – singura care duce la Rai. De aici renaște totul, fiindcă lumea se schimbă prin bunătatea interioară spre care trebuie să aspirăm din darul lui Dumnezeu.

Greu de situat în inima omului de azi, bunătatea sufletească nu este o lozincă socială. Moartea și Învierea lui Hristos ne învață că bunătatea nu se poate păstra fără lepădare de sine și fără jertfă. De fapt, doar cultura sacrificiului – semnul renunțării la iluziile lumii în favoarea voinței divine – îl ține pe Dumnezeu în ecuația firii noastre omenești și ne face să-i semănăm. Doar sacrificiul sfințește iubirea, doar cultura jertfei este adevărată cultură, Învierea fiind chezașia entuziasmului creștin care nu se tulbură în fața morții, știind că prin credință se învinge cu Hristos.

Moartea și învierea Domnului ne invită să redescoperim detașarea de felul de a judeca al acestei lumi, pentru care contează doar aparențele sau interesele. Confundând deseori bunătatea creștină cu implicarea socială, ne înfricoșează greutățile și veștile care pun accentul pe grijile mondiale sau pe apărarea naturii. Zbuciumul se datorează, însă, uitării faptului că răul este moral, provenind din păcat și din împietrirea în el. De aceea, Biserica are misiunea de a vesti Împărăția cerurilor, de a celebra Sfânta Jertfă a Euharistiei și de a arăta prin viețile noastre până la sfârșit că renașterea depinde de retrezirea morală și de bunătate. Astfel ne așteaptă Isus, deschizându-ne inima față de aproapele de pe pragul casei, cu spirit de sacrificiu, înainte de a visa la orizonturi îndepărtate și la soluții lumești lipsite de realism sufletec.